ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Παναγιώτης Μαυροειδής*

Σχόλιο πρώτο: Είναι γνωστός ο μύθος όπου ο Χότζας βάζει σταδιακά τα ζώα μέσα στο σπίτι του Μήτσου, ο οποίος αγαναχτεί αλλά τι να κάνει κιόλας. Κάποια στιγμή ο Χότζας βγάζει το γουρούνι από το σπίτι και ο Μήτσος λέει *«ευχαριστώ Χότζα μου!»*.

Κάπως έτσι έχει η ιστορία με τις διακηρύξεις ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ σε σχέση με μισθούς, συντάξεις κλπ, που ξαφνικά έγιναν «πρώτη έγνοια» τους. Ως γνωστόν, εκείνοι που ψηφίζουν είναι οι μισθοσυντήρητοι Μήτσοι που τους έχουν γραμμένους για 4 χρόνια και όχι οι ελάχιστες Μαρίες Αντουανέτες. Έτσι λοιπόν πρώτα **η ΝΔ και μετά ο ΣΥΡΙΖΑ διαγκωνίζονται για υποσχέσεις για τα πόσα γουρουνάκια θα βγάλουν έξω από το σπίτι των Μήτσων.**

Δύο παραστατικά παραδείγματα:

α. Τέλος επιτηδεύματος: «Σταδιακή κατάργηση» λέει η ΝΔ, «άμεση κατάργηση» λέει ο ΣΥΡΙΖΑ (άλλωστε μίλησε μετά). Διαλέξτε τώρα: σταδιακή ή άμεση; Το ότι πρόκειται για ένα χαράτσι ΕΠΙΠΛΕΟΝ οποιουδήποτε φόρου που επιβλήθηκε βίαια με τα μνημόνια που και οι δύο φόρτωσαν, ούτε κουβέντα

β. ΕΝΦΙΑ: Αυτό το γουρουνάκι (άλλο ένα χαράτσι φόρου πάνω σε φορολογημένο εισόδημα) το ξέχασαν και οι δύο. Η ΝΔ κάνει τα γνωστά, στο πρόγραμμα ΣΥΡΙΖΑ δεν υπάρχει ούτε σαν λέξη! Προσθέστε στα παραπάνω αύξηση κατώτατου μισθού, συντάξεις, τεκμήρια διαβίωσης κλπ, αλλά η λογική είναι παντού η ίδια: Ζητούν ευχαριστώ και επιβράβευση για ελαχιστότατες επιστροφές των κλοπιμαίων.

Σχόλιο δεύτερο: Ποιος θα **πληρώσει** αυτές τις επιστροφές που τις ονομάζουν «παροχές»; Ας το δούμε με παράδειγμα. Ο ΣΥΡΙΖΑ υπόσχεται αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή μισθών. Αρκετές χώρες στην Ευρώπη ήδη το κάνουν αυτό, έστω εν μέρει. Με ποιο τρόπο όμως; Ποιος πληρώνει τα επιπλέον ποσά με ad hoc αποφάσεις κάθε χρόνο; Το μοντέλο είναι ίδιο: Το κράτος πληρώνει (με τους φόρους που έχει εισπράξει από τους Μήτσους) τους εργοδότες για να τα δώσουν στους εργαζόμενους.

Μήπως αυτό θυμίζει σε όλους/ες το σκάνδαλο με τις επιδοτήσεις για το ρεύμα στους λογαριασμούς ενέργειας, όπου οι πάροχοι τσέπωναν τα δικά τους ακέραια και το κράτος επέστρεφε σε καταναλωτές δικά τους χρήματα που είχε εισπράξει μέσω φόρων;

Σχόλιο τρίτο: Αυτό που κυριαρχεί στο κυβερνητικό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, εκτός των παραπάνω υποσχέσεων, είναι μια αοριστολογία σε συνδυασμό με ένα πληθωρισμό λέξεων όπως «μειώνουμε», «αναστέλλουμε», «όροι και προϋποθέσεις», «εφόσον», «ανακατεύθυνση», «περιορίζουμε», «αναθεωρούμε», «ανάταξη» και άλλα. Όλες παραπέμπουν σε συγκεκριμένη λογική: Οι προτάσεις του ΣΥΡΙΖΑ έχουν όλες **τροποποιητικό χαρακτήρα,** και θα υλοποιηθούν με κάποιο «μέτρο» και «εφόσον». Δε συνιστούν κάποια τομή στην ασκούμενη αστική πολιτική. Με τα λόγια του κειμένου στου ΣΥΡΙΖΑ αυτό ονομάζεται **«πολιτική που διευρύνει τα όρια του εφικτού».** Είναι πράγματι πετυχημένη απόδοση της λογικής του. Εμείς θα το λέγαμε και **«ανακάτεμα της σαλάτας».**

Να, μερικά παραδείγματα:

«**Αναστέλλουμε** τους πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας για ακίνητα έως 300.000 ευρώ, **μέχρι** την κατάθεση συνολικού σχεδίου αντικατάστασης του πτωχευτικού νόμου»

«**Μειώνουμε** τον εβδομαδιαίο χρόνο εργασίας από το 40ωρο στο 35ωρο, χωρίς μείωση μισθών, αρχικά **πιλοτικά** με **παροχή κινήτρων** για **συμφωνίες των ενδιαφερομένων»**

«Με την **ανακατεύθυνση** των πόρων που έχουμε στη διάθεσή μας…»

«**Αναθεωρούμε** τη λειτουργία της αγοράς ενέργειας (Targetmodel) με στόχο: α) την αποσύνδεση της τιμής ηλεκτρικής ενέργειας από τις τιμές φυσικού αερίου ή άλλων ακραίων τιμών καυσίμων, β) τον **έλεγχο του ποσοστού** κέρδους, γ) τη **μείωση ρυθμιζόμενων χρεώσεων** τιμολογίων ηλεκτρικού ρεύματος»

Σχόλιο τέταρτο: Ο ΣΥΡΙΖΑ υπόσχεται ότι θα εφαρμόσει όλα τα ωραία που προτείνει σε **50 μέρες.** Ούτε καν σε 100! Μιλάμε για τέτοιο «ευκολάκι». Το μόνο που λείπει είναι η ψήφος σε

αυτόν. Αυτό το μαγικό μπορεί να συμβεί από τη στιγμή που ο ΣΥΡΙΖΑ με το πρόγραμμά του αποφεύγει ρητά να αναφερθεί στις τρεις «ιερές αγελάδες» (ή μάλλον ελέφαντες) που διαμορφώνουν στον πραγματικό κόσμο, την πραγματική κατάσταση ζωής στους ταπεινούς Μήτσους-ψηφοφόρους: Η μεγάλη **καπιταλιστική ιδιοκτησία** και εργοδοτικός δεσποτισμός, η **ΕΕ** με το σύμφωνο Σταθερότητας και τις ευρωμνημονιακές δεσμεύσεις της χώρας και το **ΝΑΤΟ.**

Σταχυολογούμε τις «σεμνές» αναφορές ή ελλείψεις αναφορών στους ελέφαντες του δωματίου:

> «Βασική μας στρατηγική είναι, μέσω θεσμικών τομών, να **περιορίσουμε τον ρόλο της αγοράς…».**

Στο πλαίσιο αυτού του περιορισμού ο ΣΥΡΙΖΑ φαντασιώνεται για παράδειγμα **συμφωνία** για περιορισμό των κερδών τόσο των ενεργειακών παρόχων όσο και των κορακιών που κατέχουν τα «κόκκινα δάνεια» και θέλουν να πάρουν τα σπίτια!

> «Λαμβάνει υπόψη την ασφυκτική πίεση στα εισοδήματα της κοινωνικής πλειοψηφίας λόγω του εκρηκτικού πληθωρισμού αλλά και τα υπερκέρδη που έχουν σωρευθεί σε **συγκεκριμένα** επιχειρηματικά συμφέροντα».

Έτσι ο ΣΥΡΙΖΑ εντοπίζει το πρόβλημα σε «συγκεκριμένα» επιχειρηματικά συμφέροντα υπονοώντας τους κολλητούς του Μητσοτάκη (ο Βαρουφάκης το λέει «Μητσοτάκης ΑΕ») και σταματάει εκεί. Αστική τάξη δεν υπάρχει και φυσικά δεν υπάρχει πουθενά στο πολυσέλιδο κείμενο η λέξη «εφοπλιστές» παρά τις τέσσερις σελίδες για τη ναυτιλία!

Η μόνη έμμεση αναφορά στην ΕΕ είναι η παρακάτω:

> «Στο πλαίσιο του μετασχηματισμού του αναπτυξιακού υποδείγματος, που αποτελεί την κεντρική επιδίωξή μας, οι ευρωπαϊκοί πόροι που έχει στη διάθεσή της η χώρα μας μέχρι το τέλος της δεκαετίας (ΕΣΠΑ 2021-2027, Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης/ΠΑΑ, Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας/ΤΑΑ, πόροι Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων) είναι απολύτως κρίσιμοι και η ανακατεύθυνση

των κονδυλίων επιτακτική».

Ούτε η ΝΔ τόσο άχρωμα και υποταγμένα! Δεν υπάρχει η παραμικρή αναφορά ούτε στο δημόσιο χρέος, ούτε στο Σύμφωνο Σταθερότητας, ούτε στις απαιτήσεις της ΕΕ για τον περιορισμό των «ελλειμμάτων» με νέες περικοπές και αύξηση φορολογίας. Και καλά **η ΕΕ υπάρχει για να μας δίνει πόρους** που πρέπει να τους αξιοποιήσουμε σωστά.

Κοντολογίς, η διαφορά από την -υπόσχεση έστω- για «αριστερή κυβέρνηση στην επαγγελία του ΣΥΡΙΖΑ για «δημοκρατική, προοδευτική κυβέρνηση», δεν είναι καθόλου συμβολική.

Ο ΣΥΡΙΖΑ αποτελεί σταθερό δεύτερο και απαραίτητο για το σύστημα πυλώνα του αστικού διπολισμού. Αυτός είναι και ο λόγος που αδυνατεί να συγκροτήσει μια στοιχειώδη δυναμική ανατροπής των συσχετισμών σε βάρος της ΝΔ. Είναι εντυπωσιακό το γεγονός ότι ακόμη και εντός των ορίων μιας περιορισμένης τροποποιητικού χαρακτήρα αντιπολίτευσης για ανάπτυξη εκλογικών δεσμών, **ο ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο είναι πιο διστακτικός και περισσότερο συστημικός από τη ΝΔ,** αλλά το ...παινεύεται κιόλας. Μόνιμη επωδός των στελεχών του τις τελευταίες μέρες είναι το περίφημο «εμείς μαζέψαμε 37 δις και σας τα δώσαμε και εσείς τα ξοδέψατε». Όλα αυτά, κάνουν την Φον ντε Λάιεν και τη Λαγκάρντ να χαίρονται και να χασκολογούν, όμως έχουν συνέπειες όταν λέγονται μπροστά σε αυτούς που μάτωσαν και ληστεύτηκαν από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ....

*υποψήφιος με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην Περιφέρεια Ανατολικής Αττικής